

En lovbestemmelse som »amtsråd og kommunalbestyrelser kan som hovedregel ikke planlægge for butiksstørrelser på mere end 3.000 og 1.000 m² bruttoetageareal« vil ikke have en større selvstændig betydning, medmindre det samtidig klart præciseres, hvornår der kan gøres undtagelse fra hovedreglen. Uden en præcisering kan »hovedreglen« fraviges, hvis der er den fornødne planlægningsmæssige begrundelse for det fremsatte planforlag.

En opremsning i lovteksten af mulige undtagelser til en hovedregel er næppe hensigtsmæssig. Den vil uvilkårligt kunne være for snæver i forhold til nogle situationer og for rummelig i forhold til andre. Den vil derfor give anledning til problemer, uden at der kan forventes en større gevinst.

Jeg synes i øvrigt bedst om en fleksibel lovmodel, der muliggør lokalt tilpassede løsninger, når det sikres, at beslutningsgrundlaget er i orden.

Det forventes i øvrigt, at der – på baggrund af konkrete planlægningsmæssige begrundelser – ofte vil blive fastsat maksimale butiksstørrelser, der er (væsentlig) mindre end de nævnte.

Spørgsmål 36:

Ministeren bedes redegøre for lovforslagets forhold til og betydning for eksisterende lokalplaner, som i sit indhold ikke forholder sig særlig præcist til størrelsen af eventuelle butikssarealer.

Svar:

Lovforslaget fastsætter en række krav til den kommende planlægning for detailhandel.

Som det fremgår af lovforslaget og besvarelsen af spm. 3, indeholder lovforslaget derimod ikke en bestemmelse, der begrænser mulighederne for at anvende gældende, upræcise lokalplaner til etablering af lokalplanpligtige butikker.

Mulighederne for at etablere lokalplanpligtige butikker på baggrund af sådanne lokalplaner afhænger derfor af, om planen er så præcis, at den kan danne grundlag for etablering af lokalplanpligtigt byggeri.

Som nævnt i svaret på spm. 3 er det efter planloven en betingelse for udnyttelse af en lokalplan, at den indeholder *nærmere regler* om bygge- og anlægsarbejdet. Udtrykket »nærme-

re regler« er ikke defineret i loven, men forstås således, at planen skal indeholde retningslinjer, der gør det muligt at forestille sig, hvordan området vil blive med hensyn til bebyggelsens omfang og art m.v.

Kun lokalplaner, der opfylder dette krav, kan anvendes til etablering af lokalplanpligtige butikker.

Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelsen af spm. 3.

Spørgsmål 39:

Hvordan vil ministeren sikre, at udnyttelsen af gældende upræcise lokalplaner ikke begrænser opfyldelsen af lovforslagets formål?

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål 3 har jeg redegjort for baggrunden for, at udkastet til bestemmelse om, at gældende upræcise lokalplaner ikke kunne danne grundlag for etablering af lokalplanpligtige detailhandelsvirksomheder, ikke er medtaget i lovforslaget.

I tilslutning til denne besvarelse finder jeg grund til at henlede opmærksomheden på ændringsforslagets § 15, stk. 8, hvorefter lokalplaner, der giver mulighed for etablering af butikker, skal indeholde bestemmelser om det maksimale butikssareal for de enkelte butikker og det samlede bruttoetageareal, der kan anvendes til butikksformål. Bestemmelsen har, jf. § 2, 2. pkt., virkning for lokalplaner, der vedtages efter lovens ikrafttræden.

Jeg finder desuden grund til at fremhæve, at det efter administrativ praksis er en forudsætning for, at en lokalplan kan danne grundlag for et lokalplanpligtigt byggeri, at planen indeholder sådanne retningslinjer for områdets fremtidige anvendelse og udformning, at det er muligt på grundlag af planen at forestille sig, hvordan området vil blive med hensyn til bebyggelsens art og omfang, veje og friarealer, når byggeriet er gennemført.

Mere rammebetonede planer, herunder planer, der efter eget indhold angiver sig som rammelokalplaner, f.eks. ved at forudsætte supplerende bebyggelses- eller udstykningsplaner som forudsætning for nybyggeri, kan derimod ikke danne grundlag for lokalplanpligtigt byggeri. Der henvises til »Lov om Planlægning« kommenteret af Anne Boeck, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 1994, side 131. I øvrigt henvises til vedlagte delafgø-